

Bogár László: Zavaros IMFormációk

2012 szeptember 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amikor 2011. november 17-én este az MTI rövid hírben közölte, hogy a kormány felveszi a kapcsolatot a Nemzetközi Valutaalappal, igen különös id?szak vette kezdetét. A kormányt alkotó politikai er?k ugyanis 2010. július 16-án, amikor viszont azt jelentették be, hogy megszakítják az IMF-fel zajló tárgyalásokat, egyértelm?vé tették stratégiai álláspontjukat.

Ez az elképzelésrendszer, ha nem is egészen ellentmondásmentesen, de viszonylag koherens módon kifejtette, hogy a 2010-ben hatalomra került kormány nemzetstratégiai céljai összeegyeztethetetlenek azzal a világban ma uralkodó állásponttal, amelyet a valutaalap képvisel. Ennek a szembenállásnak a lényege nyilvánul meg abban, hogy az IMF olyan „strukturális reformok” véghezvitelét sürgeti fennállása óta, amelyek egy bizonyos, hosszú évtizedek óta világosan kirajzolódó társadalmi-gazdasági átalakulást eredményeznek mindenütt, ahol valóban végrehajtották őket a világban. Az ilyen intézkedések nyomán létrejövő társadalmi szerkezet ugyanis hosszú távon a „latin-amerikanizálódás” irányába mutat. A növekvő társadalmi különbségek, a döntő többség lepusztulása, lejtőre kerülése jelzi e stratégia meglehetősen vészjósló következményeit.

A folyamatos „megszorítások” valójában süllyedő recessziós spirálba hajszolják ezeket a társadalmakat, aminek következményei beláthatatlanul súlyosak, és az állandósuló „kvázi-polgárháború” irányába lökik őket. A kormány a 2010 júliusa és 2011 novembere közötti időszakban megkísérelte olyan átfogó nemzetstratégia kidolgozását és megvalósítását, amelyet ezzel az IMF által képviselt logikával való tudatos szembefordulás jellemezett. Még az IMF-fel való kapcsolatfelvétel bejelentése előtt három nappal is éppen ezt a szembefordulást hangsúlyozta a nemzetgazdasági miniszter a 2012-es költségvetési expozéjában a parlamentben.

Azt azonban igen látványosan megtapasztalhattuk, főként 2011 októbere során, és aztán egészen 2012 januárjáig, hogy a globális „birodalom” brutális pénzfegyverek segítségével a világ bármelyik „lokálisát”, így a magyart is, arra kényszerítheti, hogy a IMF-fel való kapcsolattartásának módját „újrarendelje”. Ez nyilván meg is történt, mert egyébként aligha került volna sor a múlt év novemberi újbóli kapcsolatfelvételre. A helyzet azonban az, hogy lassan egy évvel a kapcsolat-újrarendelés után nemcsak megállapodás nincs, de elképzelés sem arról, hogy lesz-e, és ha igen akkor milyen tartalommal. Pontosabban mindkét fél deklarálta alapvető álláspontját, és a „tárgyalás” nagyjából abból állhat, hogy ezeket az álláspontokat újra és újra kifejtik egymás előtt a felek. Ebbe a, már eddig is éppen eléggé talányos és zavaros, helyzetbe „csapódott be” az a hír, hogy az IMF valójában már világossá is tette, hogy a megállapodás feltételei megegyeznek azokkal, amelyekre a kormány már eddig is kifejtette, hogy számára tökéletesen elfogadhatatlanok. Vagyis a helyzet most visszakanyarodni látszik a megegyezésképtelenség eredeti állapotába. A nyilvánosságban azonban mindkét fél változatlanul azt „kommunikálja”, hogy megállapodást akar.

Nos, ennek a sajátos „páthelyzetnek” az alapvető okai valójában pontosan ismertek, csak egyelőre mindkét fél tartózkodni látszik attól, hogy erről nyíltan beszéljen, és erre jó okuk van. Az a páthelyzet ugyanis, ami most a Magyarország nevű lokalitás és az IMF nevű globális hatalmi szereplő között kialakulni látszik, az, az egész világhelyzetre is igaz. A „nem létező” globális birodalom ugyanis semmi jelét nem mutatja annak, hogy valamilyen új egyezségrendszer („New Deal”) segítségével kiutat keressen az egyre pusztítóbb és egyre veszélyesebb válságból. Ennek nyomán a nyugati társadalmak (és ebben az értelemben Magyarország is nyugati társadalom) egyre nagyobb részében mutatkoznak a szociális szövetrendszer teljes széthullásának egyre veszélyesebb következményei. Az ennek nyomán egyre ingerültebb helyi társadalmak viszont részben nem is értik, hogy valójában mi történik velük, részben pedig elemi szintű képességekkel, készségekkel sem rendelkeznek ahhoz, hogy sikeresen megvédjék magukat, illetve, hogy olyan új egyezséget ajánljanak a globális birodalomnak, amely legalább lassítaná lepusztulásukat. És itt érkezünk el a legkritikusabb ponthoz, a helyi elitnek „állagának” megítéléséhez. A globális birodalom és a lokális társadalmak közötti közvetítő mezőben ugyanis nekik kellene valamilyen megoldást találni erre az egyre feszültebb és egyre veszélyesebb páthelyzetre, de nem tudnak, mert kollaboráns létükben adódóan sem értelmileg, sem erkölcsileg nem alkalmasak arra a feladatra, amire egyébként a választásokon kapott felhatalmazásuk szól, pontosabban szólna. Azt nem állítom, hogy a jelenlegi kormányt alkotó reprezentánsok is ebbe a kategóriába tartoznának, de sajnos az ország jelenlegi, és a mostani trendekben egyre kiszámíthatóbb jövőbeli állapota azt látszik igazolni, hogy az általuk követett stratégia aligha lesz alkalmas arra, hogy az egyre fenyegetőbb zsákutcából kiutat találjunk.

A dolgok néven nevezése nélkül azért esélytelen a jelenlegi küzdelem (is), mert e nélkül újra és újra elhihetőnek látszik, hogy az IMF valóban védelmet, védőernyőt nyújt nekünk, holott ez a legteljesebb képtelenség. Ez ugyanis azt jelentené, hogy saját magától védene meg minket, hisz a pénzfegyverekkel támadó piacok valójában ugyanannak a globális hatalmi intézményrendszernek a részei, amelynek a valutaalap is. De mivel a jelek szerint ennek kimondásában egyelőre egyik fél sem érdekelt, marad ez a tragikomikus színjáték, amelynek kimenetele aligha lehet kétséges.

Bogár László - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIG JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló